

КАЗУСИ В ОБЛАСТТА НА АДМИНОСТРАТИВНО ПРАВО И АДМИНИСТРАТИВЕН ПРОЦЕС

7. Лицето А искало да обжалва административен акт, но пропуснало срока за подаване на жалба. Може ли то да подаде жалба след срока?

Ако жалбата е подадена след срока, тя може да бъде разгледана единствено ако лицето иска прогласяване на нищожност на акта – чл. 149, ал. 5 АПК.

8. Кметът на община А. заповядал извършване на разпоредителна сделка с имущество на общината, без да има решение на Общинския съвет в този смисъл. Седмица след сделката мнозинството в ОбС потвърдило действията на кмета и издало решение за отчуждаване на собственост.

Има ли порок заповедта на кмета, която предписва отчуждаване на собствеността? Има ли правен ефект решението на ОбС?

- актът на кмета страда от порока некомпетентност, разпореждане със собствеността на общината е правомощие на ОбС – чл. 21, ал. 1, т. 8 ЗМСМА.

- решението на ОбС не може да санира акта – законосъобразността на всеки акт се преценява към момента на издаването му.

9. Кметът на община Х назначил за секретар на общинския съвет лицето А. И., което имало семестриално завършено висше образование, предстояла защита на дипломна работа. Областният управител отменил заповедта на кмета като противоречаща на разпоредбите на ЗМСМА.

Има ли правно основание областният управител? Ако актът на кмета е засегнат от порок, кой е порокът и може ли да се санира?

Секретарят на общината трябва да има висше образование – чл. 43, ал. 2 ЗМСМА. Лицето няма завършено висше образование, такова се придобива от датата на успешно положен държавен изпит или защита на дипломна работа.

Областният управител може да отменя актове на кмет на община по законосъобразност – чл. 45, ал. 4 ЗМСМА, чл. 32, ал. 2 ЗА.

Порокът е материална незаконосъобразност, последицата е нищожност. Саниране не е възможно.

10. Акт на административен орган бил обжалван пред Административен съд. Съдът намерил, че актът е издаден от органа в положение на оперативна самостоятелност и е формално законосъобразен, но органът не е намерил най-доброто възможно решение. Как трябва да се произнесе съдът?

Решенията, взети в оперативна самостоятелност, не подлежат на контрол по същество, съдът контролира само формалната законосъобразност на акта

(„външните граници” на оперативната самостоятелност) – чл. 169 АПК. Жалбата се отхвърля като неоснователна.

11. Лицето А.В. подало жалба до Адм. съд. Съдията не намерил в документите по жалбата квитанция за платена държавна такса. Как трябва да постъпи съдията?

Този документ е задължителен според чл. 151, т. 3 АПК. При отсъствието му съдията оставя жалбата без движение и дава на жалбоподателя 7-дневен срок за представянето му.

12. Гражданинът Б.Г. подал молба до комисия на община Х за издаване на акт. В 15-дневен срок актът не бил издаден и той подал жалба срещу мълчалив отказ до съответния Адм. съд чрез комисията. Комисията отказала да придвижи жалбата с резолюция, че поради фактическата и правна сложност на въпроса тя ще употреби правото си да се произнесе в 30-дневен срок. Има ли право органът и как трябва да постъпи лицето?

Административният акт поначало се издава в 14-дневен срок от започване на производството – чл. 57, ал. 1. Органът има потестативното право да увеличи срока до 1 месец – ал. 5. Чл. 58 обаче приравнява мълчанието на органа в дължимия срок на отказ и лицето може да обжалва мълчалив отказ (макар че в този случай чл. 149, ал. 2 дава право на лицето да обжалва до 1 месец, но това е негова възможност и то не е длъжно). Ако органът поиска да увеличи срока за разглеждане на преписката, той е длъжен да вземе такова решение и да уведоми лицето до четиринадесетият ден. Ако органът не е уведомил лицето, то добросъвестно обжалва мълчалив отказ и жалбата му е допустима.

13. Лицето Б.Г. подало молба за издаване на акт и бил издаден такъв, който удовлетворил частично искането му. Той подал жалба пред съда с мотив, че лицето, което е издало акта, е било заинтересувано от изхода на преписката. Ако съдът намери, че твърдението е вярно, как трябва да постъпи?

Лицето има правен интерес, щом искането му е било удовлетворено частично. Ако в административното производство е участвало заинтересовано лице, това е процесуално нарушение по смисъла на чл. 10, ал. 2 и чл. 146, т. 3 и това нарушение е съществено, защото ако бе участвало незаинтересовано лице, актът би могъл да има друго съдържание. Актът е унищожаван (не може да се каже, че има липса на производство) и подлежи на отмяна.

14. Лицето Б.Г. подало молба за издаване на акт. Органът поискал представяне на допълнителни доказателства, но не намерил лицето на

посочения от него адрес и направил обявление в интернет. Б.Г. не видял обявлението и пропуснал срока за обжалване. Лицето твърди, че виновен е органът, а той е посочил добросъвестно адреса си. Ако той е прав, какви възможности има за защита?

Органът има право да направи обявление в интернет, ако лицето не бъде намерено на посочения от него адрес – чл. 61, ал. 3 от АПК. Имаме влязъл в сила отказ, който не е бил обжалван пред съда. В този случай лицето има като възможност възобновяването на административното производство съгласно чл. 99, т. 6 от АПК– лицето е било лишено от възможност да защитава интересите си при нарушаване на производствените правила.

15. Акт на зам-кмет на община бил отменен от Адм. съд на основание, че не му е било валидно делегирано правомощието за издаване на този акт. Може ли съдът да реши въпроса по същество?

Недостатъците при делегиране водят до нищожност на акта и съдът е прогласил нищожност. При това положение съдът не може да реши въпроса по същество, а трябва да препрати преписката на компетентния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона – чл. 173, ал. 2 от АПК.

16. Решение на Адм. съд било обжалвано пред ВАС от загубилия делото с мотив, че спечелилият е нямал правен интерес. Ако ВАС намери, че жалбоподателят е прав, какво е решението на Адм. съд и какви правомощия има ВАС?

Ако подалият касационна жалба е прав, то решението на Адм. съд е недопустимо (съдът е гледал дело, което не е имал право да гледа) и подлежи на отмяна /чл.221/съгласно чл. 209, т. 2.

17. В. А. водил административно дело, което загубил на първа инстанция. При подготовката за дело на касационна инстанция адвокатът установил, че В.А. не е посочил основание, на което може актът да се приеме за унищожаем, и съдът не го е разгледал. Какво може да се направи при второинстанционното разглеждане на делото?

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК първоинстанционният съд е длъжен да разгледа акта дори на основания, които ищецът не е поискал, и да провери акта по всички възможни основание по чл. 146. Ако не направи това, решението му е неправилно по смисъла на чл. 209, т. 3 и това е основаниято за касационна жалба.

18. Георгиев подал молба за издаване на акт на 12.4. Органът не се произнесъл до 26.4. Георгиев подал жалба срещу мълчалив отказ на 15.5. Допустима ли е жалбата на Георгиев?

Да, съгласно чл. 149, ал. 2 АПК жалбата срещу мълчалив отказ може да се подаде в едномесечен срок от изтичане на срока, в който органът е трябвало да се произнесе – крайният момент за подаване на жалбата е 26.5

19. А. Б. обжалвал административен акт, който установявал задължения за него. Съдът установил, че А.Б. е пропуснал законоустановеният срок за обжалване. Може ли съдът да разгледа жалбата при това положение?

Това е възможно само ако А.Б. твърди, че актът е нищожен и иска прогласяване на нищожност, съгласно чл. 149, ал. 5 АПК.

20. А.Б. обжалвал административен акт, който бил издаден от заместник на длъжностното лице, което към момента на издаване на акта било в отпуск. А.Б. представил като доказателство заповед на органа, в която титулярът разпределял функциите си между своите заместници и от което ставало ясно, че издаването на този акт е поверено на друг заместник на органа. Основание ли е това да се отмени актът?

Не, вътрешното разпределение на задълженията не се отразява на валидността на акта. Това може да е основание за дисциплинарно наказание на лицето, но няма да се отрази на валидността на акта, защото заместникът поначало има всички правомощия на титуляра (ТР на ВАС 4/2004).

21. А. В. получил административен акт, който искал да обжалва. Той получил уведомяване за издаване на акта на 10.2, а като дата на издаване на акта била посочена датата 31.1. В акта не било посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва акта. Докато се ориентира, той подал жалбата пред съда на 16.2. Допустима ли е така подадената жалба?

Моментът, в който е издаден актът, е ирелевантен, от значение е моментът на уведомяването – чл. 149, ал. 1 АПК. Срокът изтича на 24.2 и лицето е подало жалбата в срок. Дори, съгласно чл. 140, ал. 1 АПК, ако в акта не е указано пред кой орган и в какъв срок се обжалва актът, срокът за обжалване се удължава на 2 месеца и то е могло да се възползва. Тогава крайният момент за подаване на жалбата е 10.4.

22. А.В. искал да обжалва отказ, който смятал за незаконосъобразен и от който следвали пропуснати ползи за бизнеса му като ЕТ. Той подготвил жалба срещу административния акт и иск за обезщетение и предявил акта пред съда по своето местожителство, а не по местонахождението на органа, който издал акта. Има ли това право А.В.?

Не, защото чл. 133, ал. 2 АПК не позволява избор на подсъдност, когато искането за обезщетение е свързано с обжалване на административен акт.

22. А.В. искал да обжалва разпореждане на заместник-кмет на община, но пропуснал срока за обжалване. Тогава решил да предяви иск срещу заместник-кмета за имуществено обезщетение по чл. 101 от Закона за държавния служител. Допустим ли е искът на А. В.?

Не, защото заместник-кметът не е държавен служител – чл. 3, т. 1 ЗДС.

23. А. А. поискал да му бъде издадено разрешение за надстрояване от общинската администрация. Получил изричен отказ и обжалвал пред съответния Административен съд. Съдът установил, че длъжностното лице, което е издало акта, не е било надлежно управомощено от ръководителя на съответната служба и отменил акта. Може ли съдът да се произнесе по съществото на въпроса?

Не, защото ненадлежното управомощаване засяга компетентността на длъжностното лице. Съгласно чл. 173, ал. 2 АПК съдът е длъжен след отмяната на акта да върне преписката на компетентното лице със задължителни указания.

24. Иванов бил в командировка в друг град. На връщане от командировката нарушил Закона за движение по пътищата и бил спрял от орган на КАТ, който записал данните на шофьора и МПС-то. Иванов получил по пощата фиш. Законосъобразен ли е издаденият фиш?

Не, съгласно чл. 39, ал. 2 ЗАНН органът може да издаде фиш само на мястото на нарушението и фишът трябва да се подпише от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. Никое от тези условия не е изпълнено.

25. Лицето Д. С. , държавен служител в администрацията на Министерски съвет, бил дисциплинарно уволнен. Пред кой съд трябва да предяви жалбата си Д.С.?

Министър-председателят е орган по назначаването на държавните служители в администрацията на Министерския съвет – чл. 40, ал. 7 ЗА.

Актовете на министър-председателя се обжалват пред ВАС – чл. 132, ал. 2, т. 2 АПК.

26. А.Д. искал да обжалва акт на директор на изпълнителна агенция. Предявил иска пред министъра, на когото бил подчинен директорът, но министърът отхвърлил жалбата като недопустима. Правилно ли е постъпил министърът?

Не, изключенията от административното обжалване по чл. 82 АПК не обхващат органи, подчинени на министри.